

Discurs del president, Sr. Josep Oliu

Introducció

Senyores i senyors accionistes,

El 129è exercici de Banc Sabadell s'ha desenvolupat en el complicat entorn econòmic sorgit arran de la crisi financera internacional de 2008 i que està tenint unes conseqüències especialment dures en alguns països de la Unió Europea, entre els quals hi ha el nostre.

En un marc de deteriorament econòmic i de canvis regulatoris que afecten tant la solvència requerida com la rendibilitat dels bancs, Banc Sabadell ha realitzat un exercici sòlid i ha aconseguit un benefici ordinari consolidat de 380 milions d'euros, després de reforçar prudentment el balanç amb provisions i sanejaments per un total de 968 milions d'euros i de situar la ràtio de capital bàsic en el 8,2%.

Durant l'exercici de 2010, el banc ha sabut no tan sols superar les dificultats de l'entorn i cobrir plenament els seus objectius de solvència, sinó també desenvolupar un exercici especialment positiu des del punt de vista del creixement dels dipòsits bancaris. Alhora, s'ha produït la incorporació de Banco Guipuzcoano i s'ha creat Sabadell United Bank, com a vector de la internacionalització del banc a l'estat de Florida.

Banc Sabadell evidencia així la seva capacitat de gestió en condicions desfavorables i d'aconseguir resultats positius, no tan sols a curt termini, sinó també amb el potencial per créixer i desenvolupar les bases per a la creació de valor futur.

L'entorn general

La crisi econòmica internacional iniciada l'estiu de 2007 ha tingut unes conseqüències diferents en les diverses economies mundials.

D'una banda, els països creditors han superat amb relativa rapidesa la recessió produïda pel xoc financer de 2007-2008. Els països emergents, amb una situació financera sanejada, estan registrant un període d'extraordinari creixement.

No passa el mateix amb els països amb importants dèficits fiscals o amb una situació d'endeutament extern, la recuperació dels quals va lligada a l'ajust dels seus comptes públics i del seu endeutament privat, així com a la capacitat de flexibilitat de les seves economies.

Les rigideses i els desequilibris fiscals de les economies europees amb dèficits fiscals creixents i l'existència d'economies productives amb una menor competitivitat i flexibilitat per adaptar-se a les noves condicions del mercat internacional, han causat una crisi de confiança en la capacitat de pagament del deute sobirà d'alguns països de la Unió Europea i del Fons Monetari Internacional.

La recuperació de la relativa estabilitat dels mercats financers internacionals iniciada el 2009, i que va tenir continuïtat els primers mesos de 2010, es va estroncar el segon trimestre de l'any com a conseqüència de la crisi fiscal de Grècia i, posteriorment, d'Irlanda. Més recentment Portugal també ha sol·licitat l'ajuda financera de la Unió Europea.

Les autoritats europees van adoptar mesures per salvaguardar l'estabilitat financera a la regió, mitjançant la creació d'instruments de finançament per ajudar els països amb dificultats a accedir als mercats de capitals.

D'altra banda, diversos països de la perifèria europea, entre els quals hi ha Espanya, van avançar i van intensificar els seus processos de consolidació fiscal i van introduir alhora reformes de caràcter estructural per flexibilitzar els mercats laboral i financer.

El Banc Central Europeu, per la seva banda, va reforçar el subministrament de liquiditat i va iniciar un programa de compra de deute públic.

Finalment, es va continuar avançant de manera accelerada en el procés de reforçament dels requeriments de capital exigibles a les entitats financeres, per mitjà de la publicació dels resultats dels *stress tests* a final de juliol.

El 2011 ha començat amb perspectives positives en l'àmbit mundial. A principi d'aquest mes d'abril, l'OCDE ha constatat un creixement en els set països més desenvolupats superior al que s'esperava, si bé ha advertit sobre les dificultats que travessen les finances públiques de la majoria dels països membres, per la qual cosa remarca que la prioritat és consolidar els pressupostos amb plans creïbles a mitjà termini que respectin el creixement econòmic.

Espanya

Espanya va canviar radicalment la direcció de la seva política econòmica a meitat d'any i va posar fi a una política de dèficit fiscal que agreujava els comptes públics, així com la confiança dels mercats en el nostre país. Paral·lelament, va iniciar un dur programa de consolidació fiscal a tres anys, juntament amb un procés de reformes de calat en el mercat laboral, en les pensions i en el sistema de caixes d'estalvi.

Aquest procés ha aconseguit desenganxar Espanya del grup de països amb menys credibilitat fiscal i que disminueixi una mica el diferencial del deute espanyol respecte a l'alemany, sense deixar d'estar en una situació relativament compromesa i sota la vigilància extrema dels mercats, així com de les instàncies polítiques de la Unió Europea.

Espanya ha aconseguit complir els objectius fiscals per al 2010 i aprovar uns pressupostos restrictius per al 2011, i cal que continuï portant a terme reformes en el mercat de treball per flexibilitzar els sistemes de negociació col·lectiva, els salaris i la productivitat, a l'efecte de pal·liar els seriosos problemes que té

l'economia espanyola de manca de competitivitat i de capacitat de creació d'ocupació.

En conseqüència, ha fet passos importants en la direcció correcta. Amb tot i això, encara és necessari un ajustament fiscal sever per situar el dèficit de les administracions públiques en el 3% del PIB el 2013, la qual cosa no permetrà un gran creixement fins que els comptes i les rigideses dels mercats s'hagin anat ajustant i flexibilitzant.

Amb tot, l'economia espanyola té un important vector de creixement, gràcies a la evolució positiva que registren les exportacions, el turisme i les empreses internacionalitzades.

El sector immobiliari ha experimentat un important ajust de valoracions, amb un gran impacte en els balanços de les entitats financeres, l'absorció del qual s'ha realitzat, en gran part, gràcies a l'esforç de les entitats, així com mitjançant els processos de sanejament i recapitalització establerts per les caixes d'estalvi.

La reforma del sistema financer, com els vaig avançar l'any passat, ha afectat fonamentalment les caixes d'estalvi, amb un important, encara que insuficient, protagonisme del FROB com a instrument de capitalització pública.

L'anomenada Llei de caixes, aprovada el juliol de 2010, ha introduït modificacions substancials en l'organització i l'estructura d'aquestes entitats centenàries per tal de facilitar el seu accés a recursos de màxima categoria en les mateixes condicions que altres entitats de crèdit i la professionalització dels seus òrgans de govern.

Això ha permès que, a partir de la segona meitat d'any, el procés hagi avançat de manera notòria, encara que vacil·lant; s'hagi reduït significativament el nombre de caixes d'estalvi, i s'hagi emprès un camí legislatiu i estructural que sembla que porti cap a la progressiva bancarització del sector.

El nou entorn regulador

Els canvis en l'entorn regulador mereixen una atenció especial per la profunditat i les conseqüències que, sens dubte, tindran en el futur sobre l'estructura del sector i el seu marc de competència. El conjunt d'activitat reguladora d'abast nacional, europeu o internacional afecta, i afectarà de manera essencial, i no sempre positiva, el desenvolupament de l'activitat bancària.

Solvència

Basilea III incorpora una nova definició de capital, introdueix nous requeriments, tant en termes de quantitat com de qualitat, i fixa el mínim de capital per a les entitats financeres en un 8%.

A Espanya, en aquest mateix exercici, el febrer de 2011, s'ha aprovat el Reial decret llei per reforçar el sistema financer, que fixa el capital mínim de les entitats

en el 8% i exigeix el 10% a aquelles entitats que tinguin una alta dependència dels mercats majoristes o no tinguin col·locat entre tercers el 20% del seu capital.

D'altra banda, s'estan fent alhora exercicis d'estrès amb supòsits d'escenaris econòmics molt negatius per assegurar que, en aquests casos, les entitats financeres puguin continuar tenint una solvència mínima suficient. Els resultats d'aquests exercicis poden servir de base per a requeriments addicionals de capital a algunes entitats.

Aquests canvis de regulació han fet que els bancs privats hagin estat obligats a portar a terme, a més de l'esforç d'augmentar les provisions substancialment en línia amb el deteriorament dels crèdits relacionats amb el sector immobiliari, les actuacions necessàries per disposar de ràtios de capital un 50% superiors a les que tenien quan va començar la crisi econòmica. Això afecta necessàriament la rendibilitat potencial màxima de l'activitat bancària i, en conseqüència, ha danyat les cotitzacions d'una manera difícilment reversible.

Banc Sabadell ha realitzat múltiples actuacions aquests tres últims anys per anar reforçant la seva ràtio de capital i també per enfortir la seva situació de liquiditat per precaució, anticipant-se així al que després s'ha traduït en un requeriment regulador.

Sense comptar la venda de Landscape a finals del 2006, produïda abans de l'esclat de la bombolla financera i immobiliària, el banc va vendre el 2008 el 50% de la companyia de bancassegurances; va emetre, el 2009, 500 milions d'euros de participacions preferents i 500 milions d'obligacions necessàriament convertibles, i va materialitzar el pagament del dividend complementari de 2009 en accions procedents de l'autocartera.

Durant el 2010, Banc Sabadell ha continuat fent operacions amb l'objectiu de reforçar la solvència i poder assolir els requeriments de la nova regulació que s'entreveia.

L'operació de venda amb compromís opcional de recompra diferida, o *sale and leaseback*, sobre 378 immobles per un import de 403 milions d'euros, ha comportat l'obtenció d'una plusvàlua bruta de 265 milions d'euros i l'increment del *core capital* en 30 punts bàsics.

D'altra banda, la incorporació de Banco Guipuzcoano es va produir sense cap alteració en la solidesa de l'estructura de capital de l'entitat.

Finalment, ja en l'exercici en curs, el banc va aprofitar una bona conjuntura en els mercats borsaris per fer una ampliació del 10% de capital en el mercat institucional, amb la finalitat de millorar la qualitat del seu capital pels requeriments reguladors del Reial decret llei i en previsió de les possibles exigències dels futurs *stress tests*. Alhora, va fer una oferta de compra a diverses emissions de deute, subordinat o preferent, que en produir-se per sota del preu nominal, van incorporar un benefici extraordinari de 87 milions d'euros.

Amb tot això, i després d'haver fet un esforç de provisions i sanejaments de 2.700 milions d'euros en tres anys, Banc Sabadell disposa ara d'una ràtio de capital bàsic de prop del 9%, que considerem prudent i suficient en l'entorn actual.

Liquiditat

Els criteris per mesurar el risc de liquiditat han estat també objecte de regulació a Basilea III, ja que la crisi ha posat de manifest que, en situacions com les viscudes aquests anys, la falta de liquiditat és un risc susceptible de sorgir de manera ràpida i severa davant la desaparició de determinades fonts de finançament.

Com els he dit altres vegades, la gestió de la liquiditat és una prioritat per a Banc Sabadell des del principi de la crisi i en previsió de dificultats com les que hi ha hagut -i hi ha encara- en l'emissió de deute en els mercats institucionals

Des de mitjan 2007 fins a final de l'any passat, el banc ha generat un *gap* positiu comercial acumulat, és a dir, una diferència entre dipòsits captats i crèdits concedits, de 12.700 milions d'euros.

Durant l'exercici 2010, el Banc també ha estat atent especialment a l'obertura dels mercats majoristes, on ha realitzat emissions, sense recórrer en cap cas a avals públics, per un import equivalent a 3.800 milions d'euros, entre deute subordinat (1.150 milions) i cèdules hipotecàries (2.650 milions).

Com a conseqüència d'aquestes actuacions, el pes del finançament majorista sobre els actius totals ha baixat del 35% al 21% a favor del finançament de clients.

Remuneracions a directius

Seguint amb els requeriments derivats de la regulació europea que incideixen directament en l'activitat bancària, he d'esmentar les noves normes i principis que diverses autoritats i organismes han fixat en matèria de la retribució als directius de les entitats financeres, i que són d'aplicació a Banc Sabadell.

Els principis retributius de Banc Sabadell estan, com els vaig dir l'any passat, alineats amb els estàndards europeus, així com amb els principis que han de compaginar la incentivació de l'activitat comercial amb els límits i controls per a l'assumpció dels riscos propis de l'activitat dels directius, dins l'àmbit de les seves respectives delegacions.

La publicació, el 14 de desembre de 2010, d'una nova directiva en matèria retributiva obliga a adoptar una sèrie de mesures concretes sobre la forma de cobrament de les remuneracions variables d'aquells directius que, per la seva posició a l'entitat o pels riscos que assumeixen, puguin impactar més en els resultats del banc.

Aquestes mesures requereixen que almenys el 50% de la retribució variable del grup rellevant de direcció de l'entitat ha de consistir en accions i, a més a més, diferir-se en tres anys el pagament d'un percentatge de la retribució esmentada,

que oscil·la des d'un 50% per als executius que siguin consellers de l'entitat fins a un 40% per a la resta de directius.

Aplicarem les disposicions de la directiva a la retribució variable de l'exercici de 2011 tant del president com del conseller delegat, així com de la resta de directius que, d'acord amb el regulador, caiguin dins del seu àmbit.

La gestió del banc

A continuació, el conseller delegat, Jaume Guardiola, els explicarà les principals realitzacions del banc durant aquest període, però els en destacaré algunes de les més rellevants:

En primer lloc, l'adquisició de Banco Guipuzcoano. Ja vaig tenir l'oportunitat d'explicar-los en la Junta General Extraordinària, celebrada el 18 de setembre passat, les principals característiques de l'operació. Des d'aleshores, no tan sols hem conclòs amb èxit l'adquisició, el mes de novembre passat, sinó que, des del dia 9 d'abril, s'ha culminat la seva integració operativa i tecnològica en el grup Banc Sabadell. Tot el procés ha estat completat en un temps rècord de quatre mesos i mig des de la consecució del control efectiu de l'entitat.

Banco Guipuzcoano continuarà sent una entitat bancària diferenciada amb un perímetre d'actuació centrat al País Basc, Navarra i La Rioja, on el grup Banc Sabadell es posiciona com la sisena entitat financera per nombre d'oficines. L'entitat mantindrà una marca pròpia en aquest territori, amb la qual cosa es consolida el model del grup d'aprofitament comercial del valor històric de les entitats que s'hi integren: Atlántico, Herrero, Urquijo i Guipuzcoano.

Amb aquesta adquisició, Banc Sabadell ha reforçat la seva posició com a quart grup bancari espanyol i ha afermat la seva estratègia de creixement domèstic, amb una operació pionera que li permetrà obtenir també unes sinergies anuals de costos de 55 milions d'euros.

La incorporació de Banco Guipuzcoano al grup i la forma en què es va dissenyar l'operació també ha tingut un efecte molt favorable sobre la base accionarial de Banc Sabadell, que, interanualment, s'ha incrementat en un 40,43% fins a depassar els 126.000 accionistes.

Com a conseqüència d'aquesta operació, i de la incorporació dels senyors Echenique i Martínez Sufrategui al Consell de Banc Sabadell, es va produir una remodelació d'aquest Consell, amb el nomenament de tres vicepresidents: el Sr. Andic, el Sr. Lara i el mateix Sr. Echenique. Així mateix, el Sr. Llonch s'ha incorporat com a vicepresident a Banco Guipuzcoano, on està cridat a tenir un paper més rellevant.

En segon lloc, m'agradaria destacar que Banc Sabadell ha continuat la seva estratègia de consolidació progressiva d'una plataforma de banca minorista als Estats Units. El gener de 2010, l'adquisició del Mellon United National Bank i la seva posterior fusió, l'agost, amb el TransAtlantic Bank, adquirit, com recordaran,

el 2007, ha col·locat l'entitat resultant, el Sabadell United Bank, com el sisè banc local de Florida per volum de dipòsits.

La integració operativa s'ha fet, com en el cas de Banco Guipuzcoano, amb agilitat i precisió, i una vegada realitzada, el grup Banc Sabadell a Florida, a través de Sabadell United Bank i la sucursal del banc a Miami, integra un conjunt d'activitats que funcionen a ple rendiment, amb més de 6.400 milions de dòlars d'actius gestionats.

Finalment, i abans d'entrar en els punts de l'ordre del dia, vull destacar que durant aquest exercici la gestió de la morositat ha continuat sent una prioritat, de manera que, a final de l'any, la ràtio de morositat era del 5,01%, i es mantenia molt per sota de la ràtio del sistema, que, en la mateixa data, es situava en el 5,81%.

El 2010, el banc ha continuat treballant en les solucions adequades per donar resposta a les necessitats sorgides de l'increment d'actius immobiliaris com a conseqüència de l'impacte en el balanç de l'ajust del sector immobiliari.

Així, a més de l'augment i l'optimització de la tasca de Solvia, s'han dissenyat nous projectes, originals en el sector, d'acord amb les exigències que la situació del mercat ha provocat en cada moment i que detallarà en la seva exposició el conseller delegat. En aquesta línia, es continuen desenvolupant alternatives financeres i immobiliàries que contribueixin a minimitzar els efectes d'aquesta situació en els resultats de l'entitat.

Punts de l'ordre del dia

Entrant en els punts de l'ordre del dia que avui sotmetem a l'aprovació d'aquesta Junta, m'agradaria detallar-ne especialment alguns.

Primer punt

Com els he comentat, Banc Sabadell ha tancat el 2010 amb un resultat ordinari de 380 milions d'euros i es proposa avui en aquesta Junta General, com a primer punt de l'ordre del dia, l'aprovació de la quantitat destinada a dividends per un total de 197 milions d'euros, materialitzats en un dividend a compte de 0,09 euros per acció (0,0729 euros nets) pagat anticipadament el dia 20 de desembre passat i un dividend complementari de 0,06 euros per acció (0,0486 euros nets) en efectiu per acció, que s'abonaria el pròxim 19 d'abril, cotitzant l'acció aquell dia ja ex-cupó.

Amb aquest import, la retribució bruta total del 129è exercici social serà de 0,15 euros per acció i representa un 51,9% sobre el benefici atribuït de l'any, en línia amb la política de dividends que hem comunicat de situar el *pay-out* prop del 50%.

Encara que és cert que la complexitat del context econòmic i financer, jurídic i social, que els he explicat ha incidit en el valor de l'acció, que cotitzava al tancament de 2010 a 2,95 euros i divendres passat a 3,16 euros, convé destacar que la rendibilitat s'ha mantingut en un 5,76%, i que la caiguda del valor a final d'any era d'un 23,9%, sensiblement inferior a la del conjunt de les cotitzacions dels

bancs espanyols, que van caure un 32% de mitjana, i per sota de la caiguda dels sis principals bancs inclosos a l'índex IBEX 35.

Segon punt

En el segon punt es proposa la reelecció del conseller Sr. Isak Andic Ermay com a conseller dominical.

El Consell d'Administració del banc continuaria integrat, per tant, per quinze conselleres i consellers, dos dels quals són executius, nou són externs independents, dos són dominicals i dos externs sense més qualificació, complint d'aquesta manera amb els criteris exigits per les regles del bon govern corporatiu.

Punts tercer, quart, cinquè, sisè i setè

En els següents punts de l'ordre del dia, que es refereixen a acords habituals d'aquesta Junta anual, sol·licitem la renovació de la delegació temporal en el Consell d'Administració de determinades facultats, amb la finalitat de flexibilitzar la gestió financera i la capacitat d'actuació del Consell en l'entorn dinàmic i complex en què el banc desenvolupa avui la seva activitat.

Les facultats que avui concedeixen al Consell d'Administració, si són aprovats els acords, seran exercides com sempre tenint en compte els interessos dels accionistes i de l'entitat i les necessitats d'actuació conforme a les exigències del mercat.

Perspectives

Senyores i senyors accionistes, l'exercici de 2011 ha començat amb alguns senyals que permeten un optimisme moderat.

Espanya està immersa en un procés d'ajust i de reformes que busquen un marc més flexible per al desenvolupament de l'activitat econòmica.

El compromís de les administracions amb la reducció del dèficit pressupostari fins al 2013 requereix un gran esforç de disciplina i la presa continuada de decisions no gaire populars, però constitueix l'element corrector necessari sense el qual és difícil que es recuperi plenament la credibilitat i el crèdit en condicions raonables a la nostra economia.

Estarem subjectes a l'escrutini permanent del mercat pel que fa a la materialització dels plans de consolidació fiscal.

La recuperació de l'economia necessita no tan sols la base de la credibilitat dels processos d'ajust fiscal, sinó també l'aprofundiment de les mesures de flexibilitat en el mercat laboral, així com el conjunt d'iniciatives en el sector públic i privat per tal d'augmentar l'eficiència en l'assignació de recursos i la productivitat.

L'atur constitueix la preocupació més gran en vista al futur immediat i només el retorn del caràcter emprenedor de la nostra societat serà capaç de disminuir-lo creant empresa i projectes de futur.

El banc ha gestionat els primers anys de la crisi econòmica amb professionalitat i anticipació, gràcies a un equip de professionals que amb la seva dedicació han contribuït, juntament amb l'esforç fet pels accionistes, a consolidar la posició de reconeixement i solvència que avui té l'entitat.

Per afrontar els tres pròxims anys s'ha confeccionat un nou pla director, que hem denominat Pla CREA, acrònim de **creixement**, **rendibilitat**, **eficiència** i **ambició**. CREA és un exigent pla orgànic enfocat al creixement del nombre de clients i de la quota de mercat, la gestió de preus i els marges, i la millora continuada de l'eficiència. Aquest pla inclou el retorn a la rendibilitat creixent una vegada vagin tornant a la normalitat els nivells de provisions i sanejaments esperats.

El pla CREA està construït sobre les nostres fortaleeses: la franquícia en empreses, pimes i banca personal, un capital i una liquiditat adequades per al nostre creixement i una excepcional capacitat comercial, demostrada amb la captació rècord de clients nous d'aquest últim any.

El banc té una capacitat de gestió contrastada en processos d'integració bancària aconseguida els darrers anys amb incorporacions amb molt d'èxit d'entitats bancàries en el nostre perímetre i que mereix l'atenció d'inversors internacionals interessats a participar en el procés de reestructuració de les caixes.

És possible que en aquest procés sorgeixin oportunitats de consolidació que puguin completar la franquícia del Sabadell a nivell nacional. Si fos així, s'estudiaran tenint en compte el risc i la rendibilitat per al banc i per als seus accionistes en un horitzó a un termini relativament curt, com ha estat l'orientació de les operacions que el banc ha fet aquests darrers anys.

Per acabar i abans de passar la paraula al conseller delegat, vull agrair-los una vegada més en nom propi i el del Consell el seu suport, senyores i senyors accionistes.

Moltes gràcies per la seva atenció.